

Pappa vet allt

Det var läggdags på minior lägret i som hölls på församlingens lägergård i Åbolands skärgård.

En av flickorna ville inte gå och sova hon stod på strandklipporna och tittade mot havet. Ledaren ställde sig bredvid flickan och frågade

- Vad gör du här ute ensam.
- Jag väntar på båten, svarade flickan. Pappa är på båten och jag lovade vinka åt honom när båten går förbi.
- Snälla barn, inte ser din pappa ända hit och när båten kommer är det redan mörkt.
- Men jag lovade, sa flickan och börja gråta.
- Låt gå sa ledaren men inte kan du vara här ensam jag blir här och väntar med dig.

Det började skymma och snart var det mörkt. Enligt tidtabellen kom båten glidande fram bakom holmarna och då tog flickan fram sin ficklampa och vinkade med den.

I samma ögonblick tändes båtens alla strålkastare och havet, himlen och alla holmarna badade i ljus.

Ledaren trodde inte sina ögon.

- Vad i all världen?! Hur är det här möjligt.
- Min pappa är kapten på båten. Pappa vet var jag är. Sade flickan glatt

Alla kvällar till lägrets slut stod alla barn från lägret och vinkade. Varje kväll upprepades synen när båten enligt tidtabellen kom glidande fram bakom holmarna tändes båtens alla strålkastare och havet, himlen och alla holmarna badade i ljus. Alla läger deltagare ropade glatt – pappa vet var vi är.

Hämtat från Sv. Evangelisk Lutherska kyrkan i Finland

<http://sacrista.evl.fi/sacrista.nsf/sp3?open&cid=Content38C1F0>